

På vinteren og våren 1948 ble det holdt fjøskurs på Trudvang. Kurset startet 20 januar og 16 personer fra Sortasgrenda deltok.

Kursinstruktøren het Jørgensen og dyrlege Tore Grue holdt forelesning om bakteriologi. Det var mye nytt stoff som de aldri hadde hørt om tidligere og det var mye å sette seg inn i. Det manglet heller ikke på at enkelte drømte og hadde mareritt om natta om alt dette nye stoffet.

En av kursdeltakerne har festet sitt mareritt ned på papiret, og ganske sikkert fremført det for de øvrige kursdeltagerne. Hvem som står bak er imidlertid ukjent.

Bakteriekrig på bakkan.

Ein dag æ satt og les i Bladet om dei siste landevinningan' hass Stalin, kom kjerringa drivan inn og sættt ti: «Ja, no hi di hilli på lenge nok med den fjøskurset og den bakteriologien dokka ja!» «Kelles det?» sa eg. «Kom å sjå», sa a. Og vi ut og bortåt fjøskoppan. No har æ satt kjerringa te å vask koppan etter oppskrifta hans Jørgensen, da skjønne du. Særle' etter at hain Grue hadde lagt ut om alle de den bakterien og kokkan og alt det andre han drøsa ti oss ein kveld. Det va reint så det krau nedover ryggen og all stan når æ hørt om all smådyra som vi ikke såg. For ikke å snakke om å drekk mjølk mer, - det hi æ ailldeles lagt av. Jau, borti mjølkkoppan va det et underle' leven ja. I stan for at den behandlinga hass Jørgensen ha ti knekken på bakterian så ha dæm auka frøktele' i størrels. Ut tu sila kom det no krypanes den eine stavbakterien etter den andre. Og vaks gjorde dem. De størstan tok te å bli som ein skikkele' krokstav. Og som dæm formert sæ. Delt sæ opp på ny og på ny. Æ tok te å lægg dæm i brått og snart hadd æ 2 favn. Ut av mjølkjøttom kom det trillan nå som æ først tenkt var smågryn, men så kom æ på at det var streptokokkan. Dæm vaks te dæm vart så stor som ein potet og så delt dæm sæ, så det sto ætte'. «Ka ska' vi gjørrå», sa æ. «Reng åt om Grue og 'n Jørgensen», sa a, «når dæm hi slæpt laus nå sånt på oss, så fe' dæm sainnele' hjelp oss av med styggheita og». Ha vi bærre hatt sækka nok, så skoill vi ha levert dæm nedpå Hæsja som potet, tænkt æ. Det mått da vørrå det såmmå om dæm fekk bakterien stor eller små.

No ringt det i telefonen, og æ sprang inn. Det var hu Aslaug. Hu fortælt at det va' lik æns der og. Bakterian vaks og formert sæ. Kokkan trilla hu beinast åt Rønningbekken, og stavbakterian øksa han Anders staur tå.

Æ gjekk ut att, og da det såg ut som det tok te å gi sæ lite, slik at kjerringa og ungan greidd ut med de bakterian som va' att, tok æ sykkel'n og fór ein tur for å sjå korleis dæm handtert dæm, de ainner kurdeltakaran. Først kom æ åt Eikran. Han Lornts dreiv å barka stavbakterian, - han skull sæll dæm som roinntømmer. Ruth hold på å fyll att pukkgrøfta rundt nystuggu med streptokokka. I Austi-Berg hadd a Ingrid sætt oksen for slæpriva og kjørt stavan nedover eikra og fyllt att all dalan, men han Hans holdt på å lage ein kanon med passele' kaliber åt kokkan. Hain skoill skjøt trast oppi Pava. I Medti-Berg dreiv a Margit og han Ingvar på å saga plank og boks av de grovast stavan. Det skoill bli ny smie. Kokkan ha dæm pokka grua med. På Svedjan dreiv a Ingeborg på å koka kokkan. Etterpå bar a dæm på kveinna hass Reidar, og så vart det måling tå dæm. Sjøl dreiv han Reidar på og steillt ståggåtrinn tå stavbakterian.

Uti Øster-Sorta samla a Eline stavan i en stor haug. Hu fora på dæm lite mer, så at dæm vaks slik at hu koinn bruk dæm te stælpa i taugbanen fra Sorta te Nord-Dybvad. Hain Johan Petter vart snart lei tå aill bakkan sa a.

I Nordistun øngla bakterian lik æns som ainstan, men hu Pauline va' opptatt med kvinneforeninga som vanle'.

Hain Lyder ha ti på sæ å lever påla te elveforbygging åt kaillvassvesenet, og kokkan skoill fyllas attom. Hu Dagny og a Jenny ha nettopp vorti enig om å kapp opp all bakterian te knott og så monter generator på traktorn. I Mona va' dæm heldig. Hain Johan reist bort førri hain fekk lært sæ nå om bakterian, så der vist dæm sæ itj. Så va' æ på tur åt Ner-Eidum, men så kjørt æ mæ neri eit hæl i vei'n, akkurat der storgræfta hass Bortinus rinn ni væg-grøfta. Æ kjørt mæ tå og slo mæ, og så vakna æ på golvet attmed senga mi. Det var heldigvis bærre en drøm, - Men det vil æ sei. - Du store tid, - kor godt vi ha det førri hain Grue fainn opp bakterian åt oss. Og aill den go' mjølka vi drakk.

N.N.